

pterea pœnitentes non sunt, quia sensum pœnitendi nondum habent, nec fideles dicendi sunt, quia similiter credendi sensum non habent. Si autem propterea recte fideles vocantur, quia fidem per verba gestarum quodammodo profitentur, cur non prius etiam pœnitentes habentur, cum per eorum verba gestantium diabolo & huic seculo renunciare monstrantur? Hæc uterque non sine auxiliis & exquisito judicio differit.

§. VIII. Si alios nostrates consulueris, invenientur, uti pœnitentiam, sic quoque conversionem equidem non omnem, proprie saltem dictam, ab infantibus removere; Ita B. KÖNIGIVS: *Conversio & Regeneratio differunt ratione subjectorum: Regeneratio enim adultorum & infantum, conversio vero adultorum saltem est, quia infantes non dicuntur proprie converti.* *Synops.* p. 189. Nec aliter NIEMEYERVS: *Pœnitentia lapsorum ab infantibus exigitur, qui, quando ad baptismum ducuntur, per eundem quidem regenerantur, at tamen pœnitentia præcedente non ducuntur, sicuti nec proprie convertuntur.* *Theol. Moral.* p. 147. Idem alii faciunt re bene alioqui pensata, & non præter rationem, ut tamen videantur sic proprius rem ferire, & conversionem latius sic dictam, & pœnitentiam sui generis infantibus concedere velle.

§. IX. Et sane ita est negotium, si accurata lance ex verbo DEI libremus, comparatum, ut ab omni conversione, atque pœnitentia & ne quidem prima infantulos prorsus excludere queamus. Est omnino pœnitentia, remotis omnibus ambagibus, nihil aliud, quam effectus proximus passivus conversionis, quam suscepit Spiritus S. in cordibus hominum per verbum & sacramenta. Sicut itaque *conversio complete sumpta & contritionem & fidem producit*, ita etiam pœnitentiam essentialiter, his partibus constare necesse est. Unde etiam pœnitentiæ notio ὀλικὴ est famosior, tametsi altera μερικὴ, qua pro sola contritione sumitur, si recte capiatur & dextre applicetur, in verbo DEI fundamentum habeat, & ibi cum-